

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's wecks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 5 AUGUSTUS.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Eenige bijzonderheden omtrent de samenstelling van het Huis der Gemeenten en het kiesstelsel in Engeland.

(Slot van n°. 151).

De grondslag van de bevolking der gemeenten (*borough's*) is de groote klasse der bezitters tegen f 120 (*ten pound occupiers*).

Iedereen die, als eigenaar of huurder, een huis, magazijn, winkel, enz. bezit, van een jaarlijksch inkomen van 10 pond sterling (f 120) heeft het stemregt, mits hij ingeschreven zij op de lijst der kiezers.

Om op die lijst ingeschreven te kunnen worden, moet men doen blijken van een jaar bezit en zes maanden verblijf, vóór den 31sten juli, en van de betaling der armen-taks en andere belastingen.

Men schat het getal huizen van 10 pond sterling op ongeveer 400,000, welke echter geen gelijk getal kiezers opleveren. Behalve de huizen, bewoond door vrouwen, minderjarigen of vreemdelingen, moet men nog die aftrekken, wier bewoners zich niet laten inschrijven op de kiezerslijsten en afstand doen van hunne regten om de belastingen niet te betalen. Men schijnt het getal der *ten pound occupiers* op 300,000 te mogen ramen.

Bij die klasse, ingevoerd door de hervormingswet en die al de andere beheerscht, moet men nog diegene voegen, wier regten door de genoemde zijn geëerbiedigd, en die in drie cathgoriën kan worden verdeeld:

1°. de kiezers, krachtens hun inkomen (*voters by reason of interest*). Dezen zijn de *burgage tenants* of *burgage freeholders*, dat is eigenaars of vruchtgebruikers van *freeholds* in den omvang der gemeenten (*borough's*). Het inkomen, hetwelk den *tenant* het kiesregt geeft, is afhankelijk van het gebruik of de bepalingen der plaats waar het *tenement* gevestigd is. Dit inkomen is dikwijls zeer onbeduidend.

2°. De kiezers, krachtens persoonlijke regten. Dezen zijn de *freemen* of burgers, toegelaten tot de vrijdommen der stad; de *liverymen* of *freemen*, deel uitmakende van een gilde (*guild*) of corporatie; en de *burgesses* of burgers. Men is *freeman* bij geboorte (*by birth*), wanneer men zoon van een *freeman* is; door dienst (*by servitude*) wanneer men gedurende zeven jaren als leerling bij een meester *freeman* gediend heeft; door concessie (*by gift*), en somtijds door huwelijk met de dochter van een *freeman*.

Vóór de hervormingswet waren alle *freemen* kiezers, en het was in den boezem der democratie zonder onafhankelijkheid, dat de aristocratie dat al hare kracht putte. Het bestek gedooft hier niet, aan te toonen dat de waarlijk meest hervormige bepaling der wet van 1832 juist diegene was, welke het getal der oude kiezers verminderde. Opmerkelijk is het intusschen dat men juist door de beperking der stemgeregtigdheid en door de verhooging van het census wat meer moraliteit en onafhankelijkheid aan het kiesligchaam heeft kunnen geven.

De hervormings-wet liet dus hunne regten behouden aan de *freemen*, die voor den 1sten maart 1831 bestonden; aan hen die *inchoate rights* (begonnen regten) hadden, dat is aan de leerlingen die hunnen leertijd voor dit tijdstip hadden aangevangen, en aan de zoons der *freemen*, die vóór de wet geboren waren. Die klasse is derhalve, gelijk men ziet, bestemd om uit te sterven.

3°. Moet er nog gewag gemaakt worden van de kiezers, krachtens inwoning (*voters by reason of inhabitancy*). In deze klasse behooren de *householders*, die het uitsluitend gebruik hebben der buitendeur van hun huis; de *scot and lot voters*, dat is de ingezetenen, aangeslagen voor de armentaks en die proportioneel aan die taks betalen, en eindelijk de *potwallers*. Deze klasse is iets zeer eigenaardigs. *Potwallers* beteekent letterlijk de zoodanigen die den pot kunnen doen koken, en de wettige definitie der uitdrukking luidt als volgt: *potwaller* is degeen die zijn eigen kost levert (*one who furnishes own diet*). Ter aanvulling der definitie zij gezegd, dat tot de *potwallers* behooren al degenen die piet tot last van het kerspel zijn, die, geen aalmoezen ontvangen hebbende gedurende een jaar vóór de verkiezing, het uitsluitend gebruik hebben van eene kamer met schoorsteen, en die voor hun eigen pot zorgen en denzelven koken op hun eigen vuur. (ROGERS, c. V.)

Alzoo was in sommige gemeenten het eenige vereischte om kiezer te kunnen wezen: niet gedomiciliëerd te zijn in het gasthuis. De hervormingswet heeft die kiezers hun regt laten behouden, voor hunnen levenstijd.

Ten slotte nu nog eenige bijzonderheden aangaande de inschrijving der kiezers. Vóór de hervormingswet bestonden er geene regelmatige kiezerslijsten: sedert de genoemde wet kan geen stemgeregtigde kiezen, bijaldien hij niet ingeschreven is. De lijsten worden opgemaakt door de *overseers* (inspecteurs der armen) van ieder kerspel.

Ieder niet ingeschreven stemgeregtigde moet, voor den 20sten juli, zijne reclamatie inzenden aan den *overseer*, met betaling van een schelling. De kennisgeving (*notice*) luidt volgenderwijze: »Ik geef u hierbij kennis (*notice*) dat ik mijne inschrijving verlang op de lijst der kiezers voor het comité van ... en dat de bijzonderheden mijner bevoegdheid hieronder gegeven zijn.» (Volgen de bijzonderheden.)

Wanneer een kiezer ingeschreven is, wordt er geen tweede kennisgeving gevorderd, tenzij zijne woonplaats of bevoegdheid veranderd ware.

De twee eerste zondagen van augustus moeten de *overseers* aan de deuren van al de kerken en kapellen hunner kerspelen eene alfabetische lijst aanplakken der ingeschreven kiezers en dergene die het willen zijn. Ieder ingeschreven kiezer heeft het regt om in oppositie te komen tegen de inschrijving dergene welke hij beweert dat geen regt hebben om te stemmen. De opposant zendt dan eene kennisgeving (*notice*) aan den *overseer*, luidende: »Ik geef u hierbij kennis (*notice*) dat ik

mij verzet tegen het handhaven van den naam van N... op de lijst, enz.» Dezelfde kennisgeving wordt geadresseerd aan den persoon wiens bevoegdheid alzoo betwist wordt. Tusschen de 5den en 15den september plakken de *overseers* de lijst der betwiste inschrijvingen aan.

De *revising barristers*, dat is de advokaten, aangesteld om de lijsten te herzien, houden hunnen jaarlijkschen rondgang van den 15den september tot den 25sten oktober en beslissen de betwiste gevallen. Deze beslissing lijdt geen appel. De *barristers* worden benoemd door den oudsten der twee regters, presiderende de assises van het graafschap.

Voor de graafschappen en gemeenten is de wijze van inschrijving nagenoeg dezelfde.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 14 juli. De Porte heeft met de voor eenige dagen uit Kandia aangekomen, sedert ook weder daarheen vertrokken stoomboot *Peiki Schewki* zeer geruststellende tijdingen ontvangen betrekkelijk den uitslag der tegen de opstandelingen van dat eiland begonnen krijgsvieringingen, na welke men hopen mag, dat de rust aldaar binnen kort zal hersteld zijn. Vele nieuwe gevechten hadden er tusschen de insurgenten en de Turksche troepen plaats gehad, in welke de laatste steeds de overhand behielden, en ten gevolge waarvan de in opstand zijnde bewoners der distrikten van Kandia, Apokorona en Kanea zich overgegeven en hunne wapens uitgeleverd hebben. Alleen in het distrikt van Sfakia was de opstand nog niet gedempt: men geloofde nogthans, dat de onderwerping van dit distrikt ook spoedig zou volgen. De vorige minister van buitenlandse zaken, *Redschid-pacha* is tot gezant van de verhevene Porte bij het Fransche hof benoemd en heeft reeds gisteren in deze hoedanigheid zijne bezoeken bij de Porte afgelegd. De charidschie kiatibi (secretaris bij het departement van buitenlandse zaken) *Nedim-effendi*, zal hem als eerste gezantschaps-secretaris vergezellen.

— Men leest in den »*Temps*»: Wij hebben, afgaande op brieven uit Athene, een van welke ons door het comité van Kreta is geworden, gemeld, dat de opstand op Kandia voortduurde in weerwil van de tegenwoordigheid der Turken. Heden melden ons meer regtstreeksche en latere berigten, dat de opstand bijna gedempt is. Naar men zegt, heeft een proclamatie van *Tahir-pacha*, waarin de *Hatti-scherif* van Gulhane gewaarborgd wordt, dit uitgewerkt. Het heeft onder de aanvoorders der Kandiërs tweespalt veroorzaakt, die slechts onderwerping ten gevolge kan hebben.

ITALIE.

Rome, 22 april. De ongelukken, die eergisteren bij de teregstelling der drie personen plaats gehad hebben, zijn grooter geweest, dan het bij het eerste bericht, dat zich daarvan verspreide, scheen. Negen menschen zijn, naar het gerucht wil, op de plaats gebleven, en daaronder moeten zich eenige vrouwen hebben, die van de leuning af in den tijd gevallen en daar in het weland omgekomen zijn. Een groote menigte personen zijn gewond, waarvan velen in de hospitalen opgenomen zijn. Over het ontstaan van deze geweldadige beweging weet men tot nog toe niets met volkomen zekerheid. Enigen beweren, dat het werpen van eenen steen naar de ten toon gestelde hoofden de aanleidende oorsaak daartoe geweest is; anderen gelooven, dat het

volk het voornemen gehad heeft zich van de ontzielde lichamen meester te maken om dezelve door de straten van Rome rond te slepen. Waar is het, dat het carré, hetwelk de troepen vormden, plotselijk doorgebroken was. De jagers, die op den anderen vleugel stonden, drongen met de bajonetten op het volk in. Aan de gendarmerie komt de eer toe, dat zij de orde spoedig hersteld heeft. Door het sluiten der toegangen van de straten, bragt zij de opgewonden massa tot bedaren en er werden geene grootere schandalen gepleegd. Deze beweging kwam den troepen, die op het kasteel St. Angelo gestationneerd waren, zoo belangrijk voor, dat zij de kanonnen moeten hebben geladen. Volgens zeggen heeft men reeds vijf dieven vastgezet.

ZWITSERLAND.

De raad van onderwijs van Lucern heeft met het klooster St. Urbanus eene overeenkomst getroffen, volgens welke het seminarie voor schoolonderwijzers in het klooster opgenomen zal worden. De »*Tessiner Republiek*» meldt, dat de prior van het klooster St. Antonio te Lugano en een kapucijn pastoor, beide vreemdelingen, op bevel der regering gevangen genomen zijn. De politie van Milaan heeft de Tessiner vluchtelingen verbannen en deze hebben zich naar Modena begeven. Op de goederen van ruim veertig aangeklaagden, waaronder meer dan de helft geestelijken, is door de regering beslag gelegd. De staatsraad Galli, die vier dagen voor het uitbreken van den opstand naar de baden van Genua gereisd was, ligt, door ontdekte correspondenten, onder zware verdenking (*ist stark gravirt*). (N. Z.)

OOSTENRIJK.

Mariënbad, 22 juli. De vorst von Metternich is voor eenige dagen op het kasteel Königswart aangekomen en denkt daar tot het midden der volgende maand te blijven. Z. D. is van zijne laatste onpasselijkheid weder volkomen hersteld.

PRUISSEN.

Berlijn, 25 juli. Nadat nu de overeenkomst van 13 juli in Londen ten einde gebracht is, en Frankrijk daardoor weder terugkwam in het verbond der groote mogendheden van Europa, waarvan het zich sedert een jaar gescheiden had; nu de Oostersche kwestie voorloopig als geheel beslecht te beschouwen is, keerde ook onze gezant in Londen, vrijheer v. Bülow, die thans een eervol diplomatisch post op het vasteland zal bekleeden, gisteren alhier terug.

— In de laatste zitting van het geographische gezelschap alhier, droeg de directeur van hetzelfde, professor Karl Ritten, zeer belangrijke mededeelingen van eenen jongen Britschen reiziger, over Australië, voor. Dr Köler uit het Lüneburgsche stadje Winsen aan de Lûhe, waar gelijk bekend is ook Göthe's »Akkerman» geboren is, heeft over de inboorlingen van den Golf St. Vincent in Australië, een menschengeslacht, dat misschien van allen, die er op de aarde bestaan, het dieren-geslacht en bijzonder den aap het meest nabij komt, even nieuwe als grondige berichten ingezonden. Het is te wenschen, dat de heer Köler, die zich juist weder voor eenen nieuwen togt, dien hij altijd als scheepsocteer pleegt mede te maken, heeft voorbereid, zeer spoedig iets van zijne wetenschappelijke reis-opmerkingen in het licht zal geven.

Berlijn, 27 juli. De advocaat Detmold uit Hannover bevindt zich sedert eenige dagen hier. Gelijk bekend is, werd dit lid der Hannoverse oppositie ook voor de nu als ongeschikt ontbondene Kamer door de stad Münden tot afgevaardigde gekozen. Daar echter de regering weigerde, hem zitting te doen nemen in de Kamer, zoo deed de stad Münden afstand van alle vertegenwoordiging.

Berlijn, 28 juli. Sedert den storm van den 18den dezer, worden wij steeds met slecht weder geplaagd; geen zonnestraal bijna dringt door de donkere wolken heen, de regen valt stroomsgewijze neder, en het is, doordien er veel inwoners op reis zijn, zeer stil in de straten. Gisteren was, bij uitzondering, het weder redelijk goed.

Munster, 25 juli. Als opmerkelijk beschouwt men hier de verwijdering die er tusschen den aartsbisschop en den kapellaan Michelis schijnt te bestaan, gedurende het lang verblijf alhier van dezen laatsten. Men weet bijna niet, of deze twee vroeger zoo verknochte personen elkander gezien en gesproken hebben. Sedert 14 dagen is de heer Michelis niet meer hier; hij heeft eene uitnodiging van de Nederlandsche deputatie, die het geschenk voor den bisschop heeft overgebracht, aangenomen, en zal eenigen tijd in de Nederlanden doorbrengen.

ENGELAND.

Londen, 31 juli. De aandacht is hier steeds gevestigd op de jongste berichten uit de Verenigde Staten, betreffende de zaak van den heer Mac Leod, en, ofschoon men verzekert dat de uitspraak van het gerechtshof geenerlei nadeelingen invloed had gehad op de goede verstandhouding van onzen gezant met de Amerikaansche overheden, ontbreekt het niet aan lieden, welke op nieuw bezorgd zijn voor ernstige verwickelingen. Voor deze bezorgdheid meent men voedsel te vinden in een door het Huis der Vertegenwoordigers genomen besluit, om bedacht te wezen op maatregelen ter uitbreiding van de zeemagt. Deze maatregelen bepalen zich echter slechts tot eene magtiging van het bewind, om voorloopig onderzoek te doen naar het getal stoomschepen, die door bijzondere personen of maatschappijen geleverd zouden kunnen worden, om, desgevoerd, door den staat te worden in dienst genomen.

— Het vonnis van het gerechtshof van New-York, waarbij de heer M'Leod naar de gewone regtbank van gezworenen verwezen wordt, met ter zijdestelling van de bedenking, dat niet hij, maar het Britsch bewind, voor de hem te last gelegde daden verantwoordelijk is, berust hoofdzakelijk op deze gronden: dat de beide gouvernementen zich geenszins in staat van oorlog met elkander bevonden, — en dat het vernielen der *Carolina* niet geschied is ter gelegenheid van eene werkelijk bestaande noodzakelijkheid tot zelfverdediging, maar integendeel op zich zelf een onregmatige aanval op het Noord-Amerikaansche gebied geweest is.

— Registreersche tijdingen, heden van Vera-Cruz ontvangen, bevestigen het reeds vroeger vermelde bericht van onlusten in de Tabaksdistrikten, alwaar men zich tegen het Tabaksmonopolie verzet heeft en zich voor de zaak der federalisten heeft verklaard.

FRANKRIJK.

Parijs, 1 aug. De ministeriële meldten, dat men gisteren geene berichten met den télégraaf uit Toulon heeft ontvangen. Dit baart nog al eenig opzien, en geeft aanleiding tot verschillende geruchten. — Een gewezen commissaris van politie uit die stad, *Léopold* genaamd, heeft zich herwaarts begeven en is dadelijk gearresteerd. Deze man is verdacht, van, in verband met de legitimisten, de hand te hebben gehad in de oproerige bewegingen.

— Men beweert, dat de minister Humann, ter zake der Weener-bankbreuken, geene kans ziende, om op aannemelijke voorwaarden eene geldleening te sluiten, heeft voorgesteld eene verhooging van belasting, of eene aanmerkelijke bezuiniging in de uitgaven, en dat het een, zoo wel als het ander, in 's konings raad aanmerkelijke bezwaren ontmoet.

— De berichten uit Spanje melden, dat de tijding van het protest van koningin Christina aldaar is aangekomen, en dat de raad der ministers dadelijk daarop is vergaderd. De Britsche ambassadeur is almede terstond bij den regent geroepen. De partij der koningin kan grootendeels op de koninklijke garde rekenen, welke uit zes regimenten infanterie, en vier regimenten ruitery bestaat, en uit zeer weerbare troepen is zamengesteld. Het verdere leger is verdeeld. Een gedeelte der ruitery en artillerie houdt de zijde der garde. — Indien het tusschen de troepen onderling, of een deel derzelve en eene der partijen, tot dadelijkheid mogt komen, zouden de gevolgen onberekenbaar zijn.

— De *Sémaphore* van Marseille, dd. 29 juli, behelst de volgende berichten, aangevoerd met de Engelsche stoomboot *Alecto*, die de brievenmaal uit Oostindië heeft overgebracht.

— *Alexandrie*, 19 juli.

Sedert het vertrek van de Fransche pakketboot, op 16 dezer, is hier niets van belang voorgevallen. Gisterenavond zijn de Indische brieven aangekomen, die echter niets nieuws uit China medebrengen. De dagbladen van Bombay verzekeren, gedurende bijna drie maanden geene tijding hoegenaamd uit het Hemelsche rijk te hebben ontvangen. Zou dit het gevolg kunnen wezen van noodlottige gebeurtenissen? Alleenlijk verhaalt men, dat de keizer van China uitermate vertoornd is tegen de Engelschen en dat hij zijn gansche volk wil wapenen. In het Nepaalsche zullen de vijandelijkheden worden hervat.

Parijs, 1 aug. De verrekening van heden heeft in de Fransche fondsen eenige beweging veroorzaakt; dezelve ondervonden eene aanmerkelijke prijsverbetering ten gevolge van inkoop van contramineurs. Ardoin zijn bij voortdurend aangeboden, ten gevolge der vrees voor de eene of andere onderneming van de ex-regentes om in Spanje terug te komen.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 1 aug. In de maand juli zijn over den ijzeren weg naar en van Haarlem vervoerd 43,025 personen, en heeft de opbrengst f 19,436.08 bedragen. Sedert 1° januari vervoerd 174,544 reizigers; opbrengst f 81,723.71.

Amsterdam, 3 aug. Naar men verneemt, zijn door het departement van oorlog aan de daarbij betrokken militaire autoriteiten de noodige aanschrijvingen gedaan, dat de aanwerving van uitlanders, voor Zijner Majesteits troepen, dienst doende in de Oost- en Westindië, welke sedert eenigen tijd was gesloten, voortaan weder geopend zal zijn. (Stads Ct.)

's Gravenhage, 2 aug. De directeur-generaal van oorlog heeft, naar aanleiding van Zr. Ms. besluit van 15 juli jl., ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat, volgens een bij gemeld besluit, door den koning gearresteerd reglement voor de koninklijke militaire akademie, hetwelk met 1° september aanstaande in werking zal komen, te beginnen met het aanstaande jaar 1842, alleenlijk zoons van ingezetenen des rijks, die op den eersten dag van het studie jaar, waarin zij op de akademie komen, zijnde den 1sten september, den ouderdom hebben bereikt van 15 en niet ouder zijn dan 18 jaren, bij dat etablissement zullen kunnen worden geadmitteerd, en dat slechts nog voor dat jaar het examen ter admisse in die vakken zal bestaan, welke bij art. 357 van het nog in werking zijnde reglement van de akademie zijn omschreven; doch dat, te beginnen met het jaar 1843, het examen ter admisse als cadet, overeenkomstig artikel 10 van het alsnu nieuw gearresteerde reglement, zal bestaan in de hierna vermelde vakken: a. het schrijven van eene goede, leesbare hand; b. de grammaticale gronden van de Nederduitsche, Hoogduitsche en Fransche talen; moede de aspirant uit deze talen met gemak in het Nederduitsch kunnen vertalen; c. de gronden der algemeene geschiedenis, inzonderheid tot de 16de eeuw, en de aardrijkskunde, mitsgaders een algemeen overzicht van de geschiedenis des vaderlands; d. de rekenkunde, daaronder begrepen de leer der evenredigheden en de gewone en tientallige breuken, met toepassing derzelve op het nieuwe stelsel van maten en gewigten, wordende vooral vereischt dat de aspirant naauwkeurig en vlug rekent; e. de vier regels der algebra, met geheele en gebroken exponenten en de eerste beginselen der meetkunde, tot aan de inhoudvinding der vlakke figuren. De aspiranten, die het best voldoen, zullen, indien er concurrentie bestaat, bij voorkeur worden geplaatst. Zij zullen daartoe gerangschikt worden naar orde en kunde, welke zij meer of minder van het hierbij opgegevene bezitten. Bij gelijke bedrevenheid in dezelve, zal in de eerste plaats in aanmerking komen de kennis der gronden van de Engelsche taal, en verder de meerdere kennis in de verschillende talen; de geschiedenis en de aardrijkskunde. Meerdere vorderingen in de wiskunde zullen dan alleen in aanmerking komen, wanneer die in de overige vakken gelijk staan.

Nijmegen, 31 juli. Heden deed de arrondissements-regtbank alhier uitspraak in de zaak van zekeren W. J. Kroes, koopman te Dreumel, beschuldigd van voorwaardelijke bedreiging met manslag, en heeft denzelfden uit hoofde van verzachtende omstandigheden slechts veroordeeld tot betaling eener geldboete van f 25. Deze persoon had op den 8ten juni jl., na vooraf het huishondje van zekeren Cryn Luyben, hetwelk achter zijne eenden jaagde, een schot te hebben toegebracht, dezen laatsten, welke zijnen hond wilde opnemen, toegeroepen: »Ga op zijde, of ik schiet op u!» terwijl hij weder aanlegde, doch welk schot gelukkig niet is afgegaan, uit hoofde dat het geweer weigerde. — Deze zaak, belangrijk om de gevolgen, welke daartuit hadden kunnen voortvloeijen, werd dan ook zoo van de zijde van het publiek ministerie als van den beschuldigde, waarvoor de heer en mr. H. C. Payen alhier was opgetreden, met sierlijkheid en kracht van redenen bepleit.

(Handelsblad)

Mengelwerk.

(Uit de Overijsselsche Courant van 23 juli 1841.)

H...m juli 1841.

Het Handelsblad den geheel vrijen handel voorstaande, gelijk men dit van een Handelsblad verwachten mag, schijnt zich alleen niet te kunnen gewonnen aan de hier te lande bestaande graanwet, maar trekt ook in haar nummer van den 3den juli 1841 tegen deze wet en hare voorstanders te velde op eene wijze welke enige aan-

merkingen verdient. — Zich het oogenblik te nutte makende, waarop Engelsche radicalen tegen de Engelsche graanwetten schreeuwen en tieren, heeft het *Handelsblad* gemeend niet achterlijk te moeten blijven, maar ook de Nederlandsche aristocraten, dat is, allen op welke de groote grief kleefte van landgoederen te bezitten of bij dezelve belang te hebben (in welke gevallen de heeren redacteurs van het *Handelsblad* niet schijnen te verkeeren) ware het mogelijk schrik aan te jagen. Bah! de grooten mogen zich voorgewaarschuwd houden!! hoe, *aux lanternes* mogelijk? Wel nu zij hebben die waarschuwing nu gehoord en drijven er den spot mede. De graanwet bestaat, twee derde gedeelte der Nederlandsche bevolking voor het minst bevindt zich er wel bij, aan het overig een derde gedeelte de opmetelijke winsten van den handel en zoo vele andere takken van volksnijverheid, buiten den landbouw, niet misgunnende; den spot drijvende met de revolutionaire bedreigingen van het *Handelsblad* doen de Nederlandsche aristocraten dit te geruster, omdat zij het daarvoor houden, dat de wetgevende magt volkomen overtuigd is van het, voor het oogenblik, onontbeerlijke der onderwerpelijke wet, en omdat de groote meerderheid der ingezetenen, berekenbaar voor dergeliker handhaving, gestemd moet zijn, zoo ook is onze overtuiging. In het algemeen voor het beginsel van vrijen handel zijnde, zoo veel als dit bij het *Handelsblad* of den hoogleeraar *ACKERDIJK* plaats kan vinden, zijn wij voor als nog tegen den vrijen graanhandel, gelijk het *Handelsblad* die verlangt. Zoo lang de weinige voortbrengselen van onzen landbouw en veeteelt buiten Nederland door verbodswetten zullen gedrukt worden; zoo lang de Nederlandsche aristocraten onderworpen zullen blijven aan grond- en polderlasten, dijk- en molengelden, enz., met zoo veel moeite betaald wordende; zoo lang hier te lande, niet alleen den op zich zelve nutteloozen grond, maar ook de vruchten op allerlei wijze belast zullen blijven, en men hier alzo gebukt zal moeten gaan, onder bezwaren, welke onze grenzen niet of in mindere mate gekend worden; zoo lang de invoer van ontelbare artikelen, welke deze aristocraten dagelijks noodig hebben, met inkomende regten bezwaard zullen blijven, in het voordeel eener inlandsche nijverheid, bij welke bescherming zij geen dadelijk belang hebben; en eindelijk, zoo lang de Nederlandsche landhuishoudkunde door de regering zal verwaarloosd worden, en er mitsdien niets zal gedaan worden door haar, om door inrigtingen van wetenschappelijke aard aan den Nederlandschen landbouw en veeteelt de hoogst mogelijke ontwikkeling te geven, — zoo lang blijven wij tegen eenen geheel vrijen graanhandel, hoe het *Handelsblad* klagen, hoe het dreigen moge.

Voor weinige jaren bedroeg de bevolking, gelijk waarschijnlijk nog, der steden in Noord-Holland, het dubbel van die van het platte land; maar in Zuid-Holland vonden dezelve gelijk; in Vriesland en Zeeland telde men op het platte land twee malen, in Gelderland drie malen, in Noord-Brabant, Overijssel en Groningen vier malen, en in Drenthe vijf malen zoo veel menschen als in de steden; aannemende aan dat er onder de bevolking in de steden, buiten Noord-Holland, zoo velen gevonden worden, welke gelooven, bij hogere graanprijzen, geen slang te hebben, of daardoor schade te ondervinden, als er ook gevonden worden in de Noord-Hollandsche steden, welke hunne goedkeuring aan deze wet hechten, gelooven wij hieruit de gevolgtrekking te mogen maken, dat de groote meerderheid der natie de handhaving der graanwetten verlangt, of althans, hare belangen raadplegende, moet verlangen.

Nederland nu op den duur te willen laten overstroomen met vreemd graan, al moet dat ook twee derde gedeelte der bevolking hieronder lijden en verarmen, alleen om een gedeelte der bevolking in de Noord-Hollandsche en andere steden te gemoet te komen, en de graanhandelaars tot hun gemak van eenige, minder of meer, lastige formaliteiten te ontslaan, dit is onregtvaardig. Dat men vrij de beginselen van algemeenen vrijen handel verkondige, maar ten minste onder het oog houde, dat Nederland niet alleen en vóór alle andere groote landen dezelve in praktijk kan brengen, zonder, haagende de proef, de belangen en het bestaan van duizenden onzer landgenooten in dadelijk gevaar te brengen. Vóór het bestaan der tegenwoordige graanwet was het door de overheerlijke theorie van vrijen handel met den boerenstand zoo verre gekomen, dat de meesten hunner meer schulden dan baten bezaten; dat alle outginnigen van woeste gronden, een derde ongeveer van het vaderland beslaande, stil stonden en dat men hier en daar stukken grond zelfs voor de betaling der grondlasten niet verhuuren konde.

De nood van dezen tijd in een ongekend welvaren

thans veranderd zijnde, voor een groot, mogelijk voor het grootst gedeelte door de bestredene graanwet, misgunne men de grootste helft der natie deze voordeelen niet. Ondervindt een gedeelte van de bevolking der steden, vooral der koopsteden, hierdoor belemmering of nadeel, ontegensprekelijk achten wij het dat een en ander, voor een groot gedeelte en mogelijk ruim vergoed wordt op een wijze, aan welke wellicht weinig gedacht wordt. De landbouw en veeteelt tegenwoordig voldoende voordeelen opleverende, is het opmerkelijk, voor ieder welke opmerken kan en wil, dat in de zoogenaamde land-provinciën de consumtie van koloniale waren, van manufacturen en fabriekgoederen van allerlei aard, sinds eenige jaren onbegrijpelijk is toegenomen en nog dagelijks toeneemt, gelijk dit onder anderen dezer dagen in het verslag aan de staten der provincie Groningen is te kennen gegeven. Terwijl het Holland en vooral Amsterdam is, uit welke alle deze handels-artikelen getrokken worden, gelooven wij, dat, bijaldien het mogelijk ware, hieromtrent met eenige juistheid vergelijkingen over eenige jaren te maken, de uitkomst daarvan zoude bewijzen, dat de voordeelen, welke er thans in deze provinciën genoten worden, voor een zeer groot gedeelte naar Holland en vooral naar Amsterdam terugvloeijen.

Wanneer men hierbij onder het oog houdt, niet alleen de verzoekschriften van graanhandelaren, vroeger bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden in het voordeel van de graanwet, maar vooral de resultaten van de wet van januari 1825, welke voor het eerst beschermende regten invoerde, dan komt het ons voor, dat men het daarvoor houden mag, dat men met de ijdele taal van het *Handelsblad* spotten mag en ieder zich de moeite sparen kan om over de redeneringen van dit blad lang na te denken. — In 1824 bedroeg, volgens de opgaven van den heer referendaris *DEKLEINE*, in zijne bijdragen betreffende Neerlands zeevaart en handel, het kapitaal, in graan ingevoerd, f 4,000,000, in 1827 f 10,000,000; de geheele invoer in 1824 bedroeg f 130,000,000, zoo dat de graanhandel tot dezelve stond als 1 tot 30; in 1827 was die invoer f 154,000,000, en stond de graanhandel als 1 tot 15, zoodat onder deze beschermende wet, niet alleen de graanhandel maar zelfs de geheele handel aanmerkelijk toegenomen is.

Gelijk de Engelsche radicalen lamenteert het *Handelsblad* over de hooge broodprijzen, in de hoop, om met dit oud en afgezaagd argument de grootst mogelijke massa behoeftigen en kortzigtigen op zijne zijde te krijgen. — In Amsterdam, waar, door bezwaren, van waarschijnlijk plaatselijken aard, de 6 Nederlandsche ponden roggenbrood worden gezegd thans 70 centen te kosten, terwijl daarvoor op de Veluwe, immers voor zoo ver wij kunnen nagaan, slechts 45 centen voldaan worden, moge deze kunstgreep opgang maken, onder de grootste massa buiten Noord-Holland niet. Toen, voor de invoering der graanwet, de broodprijzen stonden, gelijk het *Handelsblad* dezelve thans schijnt te verlangen, waren er duizenden arbeiders en handwerkslieden, welke hulp en ondersteuning noodig hadden, om dit goedkope brood te koopen, omdat er geen werk voor hen te vinden was bij de aristocraten, wier middelen van bestaan dagelijks verminderden, hoezeer de wet op de grondbelasting altijd hetzelfde belastbaar inkomen veronderstelde. De gelogenheid tot aanhoudende werkzaamheid, tegelijk met de dure broodprijzen teruggekeerd zijnde, wordt er door deze duizenden niet verlangd naar de toepassing van het beginsel van vrijen graanhandel.

De bijzondere gesteldheid van ons land, de behoeften hieruit voortvloeiende tot onderhoud van kostbare dijken, sluizen, kribwerken, waterleidingen enz., en de financiële hierbij de heffing van een enorm kapitaal belastingen vorderende, zullen er wellicht altijd eene reden tegen opleveren, om onze grenzen geheel vrij open te zetten voor den invoer van vreemd graan, voortgebracht in landen waar de bouwman met weinige, of oneindig mindere bezwaren dan hier te kampen heeft, en wellicht ook bij eenige meerdere beschaving hier en daar meerdere behoeften heeft. Voor het tegenwoordige den geheel vrijen graanhandel onregtvaardig en nadeelig achtende, gelooven wij, dat, willen en zullen wij eenmaal geraken tot de toepassing dezer schoone theorie, het eenige of althans beste middel vooreerst daartoe moet gezocht worden, in de aankweeking en verspreiding van landhuishoudkundige kennis, veredeling van onzen vaderlandschen landbouw en veeteelt.

Het land hetwelk wij bewonen is, immers voor het grootst gedeelte, vruchtbaar en geschikt tot eene groote voortbrenging. — Maar wat kan dit baten, zoo lang men hen in de grootste onwetendheid laat voortleven, welke voor den landbouw gebaren zijn en worden.

Eenige jaren geleden vond men het een schoone en

onmisbare zaak, dat er, in een land vol vee, voor de vorming van bekwaame vee-artsen gezorgd werd. Hiermede vergelijkende de achteloosheid en verwaarloozing ten aanzien van de vorming van hen, welke dagelijks met dit vee moeten omgaan, is het, alsof men er voor wil zorgen, dat Utrechtsohe kweekelingen altijd voldoende praktijk hebben. — Hoezeer de meerdere welvaart thans onder de aristocraten, zoo wel bij landbouwers als grootere eigenaren, hier en daar lust en opgewektheid oplevert tot proefnemingen, mag men zich hiervan weinig of niets goeds beloven, omdat het de meesten hunner aan theoretische gronden en wetenschappelijke opleiding ontbreekt. — Dit gebrek bestaat en zoude niet bestaan indien er in ons land niet alleen eene vee-artsenij, maar ook landhuishoudkundige school bestond, gelijk men op eenige plaatsen in Duitschland en bepaaldelijk te Hohenheim in het Wurtembergische, vindt. (1)

De regering dit onderwerp met de hoogst mogelijke achteloosheid behandelende, heeft de heer E. C. *BEKLAAR* te Zalk, ondersteund door den H. W. G. heer F. L. W. *BARON VAN BRANKE*, het voornemen opgevat, zoodanige school, meer of minder naar het voorbeeld van die te Hohenheim, op te rigten (2).

Hoezeer de pogingen van dezen heer in zijn tijdschrift *de vriend van den landman*, zijne proeve van een leesboek over den heredenierden landbouw ten gebruike van dorpscholen en zijnen boeren-raadgever, den meesten lof verdienen en ongetwijfeld reeds veel nuttigs te weeg gebracht hebben, durven wij ons niet vleijen, dat deze kostbare en moeilijke onderneming, zonder ondersteuning van hooger hand, de eerste moeilijkheden overwinnen en aan het oogmerk voldoen zal.

Mogt de regering hiertoe kunnen besluiten, om met ernst, ijver en onbekrompenheid voor het onderwijs der landhuishoudkunde te zorgen, gelijk er in Duitschland gezorgd wordt, dan achten wij het mogelijk, dat over een aantal jaren de landbouw en veeteelt in ons land zoodanige vorderingen zullen gemaakt hebben, dat men geene beschermings-wetten meer noodig zal hebben, om het grootste gedeelte der natie, voor verval en volslagen armoede te bewaren.

V. J.

De zielsverhuizing.

(Vervolg van no. 151)

De volgende dag was een schoone meidag. De bruiloftsgasten wandelden in de lange pijnboom-lanen, en velen dachten reeds op groepen en schertsen om de jonggehuwden tot blozen te dwingen. Daar deze zich echter te lang lieten wachten, zoo besloot het gezelschap hen door een gezang te wekken. Toen zij onder de vensters der bruidskamer gekomen waren, verhief zich een algemeen schaterend gelach: »Eene tonwladder aan het venster der jonge echigenooten! Zij hebben elkan- der ontvoerd! ha, ha, ha!» — Men riep: »LEONTIO! STELLINA!» — Geen antwoord. — »Laat ons naar boven gaan,» zeide de graaf. Het geschiedde; men klopte aan de deur, men stiet er hevig tegen, eindelijk sloeg men ze met bijlen in. Men vond de lijken: — de beide moeders werden magteloos weggedragen. De graaf *RIMAROSA* las met oogen, door tranen verdonkerd, op een papier het woord: »Wraak!» — *LAS VEGAS* zeide zacht: »Hij was het! ja, ja, ik meende hem gisteren te herkennen — ik had hem sinds twintig jaren niet gezien.» — Ja, ja, twintig jaren — mompelde *RIMAROSA*. — »Maar voort! hem na! naar Napels! naar den hertog van *ARCOS*; de ouderkoning moet dezen gruwel wreken! Morgen naar Napels! de huidige dag zij der droefheid gewijd! morgen de wraak!» — Nog eenmaal beschouwden zij hunne kinderen en wankelden weg. Reeds denzelfden dag werden de lijken naar eene kleine kapel in het park gebracht en begraven. De deur der kapel werd verzegeld, en voor dezelve kwam later eene graf-naald van marmer te staan, waarop men slechts de woorden las:

LEONTIO EN STELLINA,

gestorven den 11den mei 1846, den dag van hun huwelijk.

De vensters en deuren der bruidskamer werden toegemetseld; in de kamer zelf bleef alles gelijk het den

(1) Eene nauwkeurige en hoogst belangrijke beschrijving van deze school, door den heer J. G. J. VAN DEN BOSCH, is in 1822 gebukt door de gebroeders *ABRAHAMS* te Middelburg.

(2) Zie den *Vriend van den Landman* voor november 1840.

dag der euveldaad geweest was, slechts de twee schil-
derijen werden met eenen zwarten sluijer bedekt. De po-
gingen van den onderkoning waren vergeefs; men vond
den misdadiger niet.

Een jaar na deze gebeurtenis haarde de gravin DE
LAS VEGAS een dochtertje 't welk zij STELLINA, en veer-
tien dagen later de gravin RIMAROSA een knaapje 't welk
zij LEONTIO noemde. Uit vrees voor den moordenaar
hunner eerste kinderen, verzweegen de familiën dit, en
de kleinen werden in den nacht door eenen monnik,
dien men heimelijk had laten komen, gedoopt, zonder
dat deze de geslachtsnamen der doopelingen vernam.

Den 10den juli 1647, den vierden dag der regering
van MAS-ARIËLLO, werden de graven DE LA VEGAS en
RIMAROSA benevens veel andere edelen vermoord en
hunne lijken in zee geworpen. Een Lazzarone sloeg
zijne bende voor, ook de familiën der edelen te doo-
den en hunne sloten te plunderen. Men volgde hem.
De troep ging naar het kasteel des graven DE LA VEGAS;
niemand bevond er zich meer dan een oude slotbewaar-
der: STEFANO, dien, een jaar geleden, de schrik krank-
zinnig gemaakt had. Gedurende de plundering liet de
aanvoerder der Lazzaroni de kapel openbreken en de
lijken van LEONTIO en STELLINA voor de roofvogels wer-
pen. De beide gravinnen, met hare kinderen, waren
door een trouwen dienaar LIMERIO (een matroos uit
Procida) die den moord van zijn heer vernomen had,
in een zeilschuitje gered. In eene wieg bevonden zich
de twee kinderen. Tegen het vallen van den nacht
kwam er storm op, het scheepje stootte tegen een
stuk rots en kreeg een lek. De trouwe LIMERIO kon
niet al het indringende water uitscheppen; het kwam
steeds hooger. De morgen brak aan; een stuk land
werd door den nevel zichtbaar in de verte. Het
water stond reeds aan de banken in het schuitje. »Wij
zijn verloren!» riep LIMERIO — »wie zal ik redden?» —
»Onze kinderen!» — »Zoo bidt de Heilige Maagd!» —
Hij nam de wieg, zette ze op de golven, die stiller
werden en stiller, en begon te zwemmen, terwijl hij de
wieg met de hand stuurde. Het schuitje zonk, en toen
LIMERIO omzag, ontwaarde hij nog slechts den wimpel
boven het water. Hij zwom drie uren, alvorens hij,
half dood, de kust bij Ortia bereikte. Twee moniken
namen de slapende kinderen op, en bragten LIMERIO
weder bij. Na eenige uren kwamen de podesta om den red-
deling te ondervragen; maar daar hij in de geheimen der
familie ingewijd was, zoo gaf hij zich uit voor een
visser uit Civita Vecchia die de kinderen uit een vaar-
tuig hetwelk schipbreuk had geleden, gered had. Eenige
oogenblikken daarna stierf de trouwe dienaar; de kin-
deren werden aan de bescherming des kloosters over-
gegeven. —

III.

Den 2den november 1666 zaten bij de warme baden
van ANTONIUS twee personen; een jonge schilder en een
jong meisje, hetwelk borduurde, op een steen; beide
schenen ongeveer 18 jaar oud en waren armoedig maar
zindelijk gekleed. »Luiden zij het angelus, STELLI-
NA?» — Neen, LEONTIO, het is de doods-klok; laat ons
een misere voor de arme zielen in het vagevuur bid-
den.» — »Ja, ja, lieve zuster, wij willen voor de zie-
len onzer ouders bidden, wij hebben op dezen feestdag
niet eens de zeven boetspalmen gezongen.» — »Het wordt
mij hier onwel — laat ons naar de kerk gaan, broe-
der.» — Zij gingen; toen zij aan de kerk kwamen werd
de deur gesloten, LEONTIO drukte den koster eenige
kleine geldstukken in de hand; »Voor zielmissen voor
onze ouders.» — »Hoe heetten zij, opdat de priester bij
het memento hunne namen vermelden kunne?» — »Ik
weet hunne namen niet,» zuchtte LEONTIO, STELLINA
weende. — »Arme kinderen» — zeide de koster — »de
lieve heiligen mogen voor u bidden, wij zullen u eene
mis lezen» — daarmede sloot hij de deur. Zij gingen;
bij de grafmaald der CECILIA METILLA bleven zij slaap.

»Ik haat Rome, eene stad van graven, waar, boven
dezelve, menschen wonen; zij zijn u, mijne geliefde
zuster, u, gij engel des hemels, niet waard; laat ons
in dit graf wonen; ik bemin de graven, het is mij als
ware ik een zoon des grafs.

— »Mijn broeder, gij dien ik boven alles bemin, wiens
geluk het mijne is, wiens leven mijn leven is, wat gij
wilt wil ik ook: LEONTIO drukte het meisje aan zijne
borst, hij kust ze met een vuur, eene woestheid, met
kussen gelijk geen broeder zijne zuster mag geven. Een
onweder kwam op, de vale bliksemstralen, de rollende
donder wakte ze uit deze hevige omarming.

»Ik weet niet» — zeide LEONTIO, toen zij verder
gingen — deze gedachte, dat ik een kind des grafs,
dat ik niet als andere menschen geboren ben, wijkt
niet van mij; deze gedachte, ik voel het, kan mij tot

waaninnigheid brengen — maar ik kan haar niet
opgeven.»

»Gij zijt ziek, LEONTIO, spreek niet daarvan» — riep
STELLINA weenende.

»Neen, neen! hoor mij: menigmaal is het mij als
had ik datgene, wat mij gebeurt, reeds beleefd; zoo, on-
der anderen, toen wij laatst in den tuin van het paleis
CORINI het huwelijk des jongen CORINI bijwoonden; al
die lichten, dat vuurwerk, deze verlichte zalen, het was
mij als had ik dat alles reeds eenmaal gezien, beleefd;
maar waar? waar?»

— »Broeder laat ons van hier weggaan; deze puinen
zullen ons ongelukkig maken.» — Ja, ja, weg van
hier, weg uit Rome; naar de zee, — naar Napels!
daar zijn de lucht en het water blaauw, vrolijk. Morgen
ga ik naar SALVATOR ROSA, hij is uit Napels, hij is een
schilder, een vriend der kunst, hij zal mij raden. Zijt
gij tevreden?» — STELLINA omarmde haren broeder
leeder.

»Wij vertrekken» — zeide hij — »God wil het!» —
Zij stonden voor een klein huisje in de straat San Teo-
doro. De fontein van Campo Vaccino kletterde eentoo-
nig door de stilte des nachts.

(Fervolg en slot hierna.)

Advertentiën.

Heden beviel mijne Echtgenoot J. P. STOLK
BERNET van een DOCHTER

ARNHEM,
den 2den Augustus 1841. Mr. E. F. KINK BUSGERS.

Op Donderdag den 12den Augustus
eerstkommende, zullen, bij inzet, en
14 dagen daarna, zijnde den 26sten
Augustus, bij finale toeslag, telkens des namiddags
ten drie ure, in het Nederlandsche Koffijhuis, bin-
nen Zutphen, geteeld worden:

- 1°. Een kapitaal KOOPMANS-WINKEL-
HUIS en ERF, mede zeer geschikt voor een
Heerenhuis, staande en gelegen te Zutphen, in
de Waterstaat, nabij de Markt, V. 957; hebbende
van achteren het uitzicht op de Stadshaven.
- 2°. Een weldoortimmerd, sedert kort gebouwd PAK-
HUIS, met vier ZOLDERS en KEL-
DER, mede gelegen in de Waterstaat, tegenover
het voorgaande Huis, gemerkt V. 965.
- 3°. Een weldoortimmerd PAKHUIS, met drie
ruime ZOLDERS, gelegen in de Kolenstraat,
te Zutphen, V. 980; hebbende een uitgang aan
de Markt.
- 4°. Twee ZITPLAATSEN in de Grooten en
eene ZITPLAATS in de Broederkerk, te
Zutphen, gemerkt respectievelijk Letter E. E. E.,
N°. 9; F. No. 8 en M. N°. 6.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kan-
toore van Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS,
Notaris te Zutphen.

††† Op Donderdag den 12den Augustus 1841.
†† des voormiddags om 10 uur, zal in het
† Heeren Logement binnen Doesborgh, in het
openbaar worden gehouden:

De gewone ZESJARIGE VERPACH-
TING der onder den Haize Dieren gehou-
rende BOUW- en WEIDELANDEN,
onder Ellekom, Dieren en de Fraterweerd,
welke niet tot de Boeren-Erven behooren. —
Aanvaardbaar op Martini eerstkommende. — Inza-
ge van de lijst der percelen en informatie te be-
komen bij J. KLAASSEN, te Spanke-
ren, en bij den Waardsman in de Frater-
weerd. — Als Pachters en Borgen zullen niet
worden aangenomen die over 1840 en vroeger
nog schuldig mogten zijn.

VERKOOPING

REGTERLIJK GEZAG.

Op Maandag den negenden Augustus 1841, des voor-
demiddags ten tien ure, zal door den Oorwaarder
bij de Arrondissements-Rechtbank te Zutphen, ten Hui-
ze van den Wijnkooper H. A. F. BRAND,
te Zutphen, worden overgegaan, tot den Executoriële
Verkoop:

Van een partij MEUBILAIRE GOE-
DEREN, en verschillende soorten van WIJ-
NEN, welke zijn in beslag genomen ter requi-
sitie van de Heer J. J. GEFKEN, Wijn-
kooper te Zutphen.

††† De Ondergeteekende heeft de eer te berigten,
§ dat hij zich alhier als DAMES-KLEER-
§ MAKER gevestigd heeft en beveelt zich
aan tot het vervaardigen van alle soorten dier kleederen,

en zullen de door hem gemaakte kleederen niet bij de
binnen- of buitenlands, in de grootste sieden vervaar-
digde behoeven achter te staan. Tevens, recommandeert
hij de door hem vervaardigde CORSETTEN,
welke zich door een goed en gemakkelijk fatsoen on-
derscheiden. Alle gedane bestellingen worden binnen
3 — 8 dagen uitgevoerd.

Arnhem 1 Augustus 1841.

H. KUHN,

Dames-Kleeder- en Corset-maker uit Berlijn,
Kerkstraat, N°. 116, bij REENS.

Te Zutphen worden ook bestellingen door hem
aangenomen bij PETERS, in de Varken-
straat.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

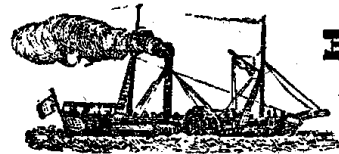
Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem, Keulen en
Mainz.

Voor de maand Augustus 1841.

Van Arnhem naar Rotterdam: dagelijks des mor-
gens ten 9½ uur.

Van Arnhem naar Emmerik, Dusseldorp en Keu-
len, dagelijks des middags circa 4 ure.

Van Arnhem naar Emmerik, Keulen, Coblenz
en Mainz: elken Zondag, Dingsdag, Donderdag en
Zaterdag.

RIJN EN IJSEL- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

De AANDEELHOUDERS worden nitge-
noodigd tot het bijwonen der gewone jaarlijksche
ALGEMEENE VERGADERING, welke op
Donderdag den 12den Augustus eerstkommende, des voor-
middags ten 11 ure, zal worden gehouden op het
Raadhuis te Deventer.

* G. VAN ELDIK THIEME, Boekhande-
laar te Arnhem, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar
gesteld:

DE VELUWE,

Eene Wandeling van O. G. HEZDRING en
R. H. GRAADT JONKERS, . . . f 1.65.
Bij de meesten, die jaarlijks Arnhem's en Nijmegen's
omstreken komen bezoeken, is de Veluwe weinig, en dan
nog wel eens ongunstig bekend. Zij is evenwel rijk aan na-
tuurschoonheden en geschiedkundige herinneringen, en nie-
mand zal het zich beklagen, ook dat gedeelte van het schoone
Rijnslandschap te missen. Het boekje, hetwelk hier
het publiek wordt aangeboden, kan den reiziger zeker geen
onwelkome gids zijn.

Waterhoogte te Arnhem

Den 4 Aug. 2 El 2 Palm 5 Duim; gew. 0 Duim; gev. 5 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 3 AUGUSTUS.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ n.
NEDERL., Werk. Schuld a 2½ pCt.	51½	51½	51½
Dito Dito . . . » 5 »	100½		
Uitgestelde Schuld . . . »	7		
Kansbiljetten f	25	25½	25½
Amortisatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	91	91½	91½
Dito Dito . . . » 3½ »	74½		
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	155½	155½	155½ a f
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97½	97½	97½
Spoorweg Haarlem . . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . . . » 4½ »			
FRANKE. Inschr. v. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoins » 5 »	18½	18½	18½
Dito onbep. stukk. . . » 5 »			
Passive »	51		
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. H. & O. 1798, 1816. » 5 »	105½		
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	104½		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	97½	98	
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	86½		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	68½		
Certifics van dito. . . » 6 »	69½		
POLSK. Aandeel. a f 300 » f			
Dito a f 500 » »			
OOSTERR. Aand. a f. 100 » f			
Dito a f 250 »	331		
Metalliek » 5 »	104½		
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	69		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.